

32001D0303

13.4.2001

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 104/3

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 11 април 2001 година****относно определяне на условията за борба с шапа и неговото ликвидиране при застрашените от изчезване видове, в изпълнение на член 13 от Директива 85/511/ЕИО**

(нотифицирано под номер С(2001) 1107)

(текст от значение за ЕИП)

(2001/303/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар ⁽¹⁾, последно изменена с Директива 92/118/ЕИО ⁽²⁾, и по-специално член 10 от нея,

като взе предвид Директива 85/511/ЕИО на Съвета от 18 ноември 1985 г. относно въвеждане на мерки на Общността за борба с болестта шап ⁽³⁾, последно изменена с Акта за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция, и по-специално член 13, параграф 3 от нея,

като има предвид, че:

- (1) В член 13, параграф 3 от Директива 85/511/ЕИО се съдържа разпоредби, предвиждащи спешни ваксинации.
- (2) Принципите, предвидени в посочения член, изискват да се осъществи баланс между решението за прибягване до ваксинация и основните интереси на Общността, които не трябва да бъдат застрашавани.
- (3) След установяването на огнища на шап, появили се в Обединеното кралство, Франция, Нидерландия и Ирландия, Комисията прие Решения 2001/172/ЕО ⁽⁴⁾, 2001/208/ЕО ⁽⁵⁾, 2001/223/ЕО ⁽⁶⁾ и 2001/234/ЕО ⁽⁷⁾ относно някои защитни мерки по отношение на болестта шап в съответните държави-членки.
- (4) Решение 2001/246/ЕО на Комисията от 27 март 2001 г. ⁽⁸⁾, относно определяне на условията за борба с шапа и неговото ликвидиране в Нидерландия, в изпълнение на член 13 от Директива 85/511/ЕИО, позволява и на Нидерландия да извършва като предохранителна мярка превантивна ваксинация преди клане на животни от възприемчиви видове в стопанствата намиращи се в непосредствена близост до заразните или съмнителни за зараза стопанства, с оглед на епидемиологичната ситуация и високата гъстота на животни от възприемчиви видове в някои части на територията.

- (5) Избиването на животни, от застрашен от изчезване вид, възприемчиви на болестта шап, би представлявало нежелана загуба на генетичен материал и дори може да доведе до изчезването на вида, така че следователно една значима част от световното наследство следва да бъде защитена, във възможно най-голяма степен.
- (6) Зоологическите градини или други одобрени или регистрирани помещения, отговарящи на точна дефиниция, които приютяват животни от видове застрашени от изчезване, трябва да прилагат добрите практики за поддържане, включващи всички необходими предпазни мерки, за да се избегне евентуалното въвеждане на вируса на шапа в техните граници.
- (7) Съгласно член 13, параграф 3 от Директива 85/511/ЕИО, когато компетентните органи на една държава-членка преценят, че болестта може да постави в опасност видове, застрашени от изчезване или други животни, принадлежащи например към изключително рядка порода или които са обект на незаменима и необходима изследователска дейност, които също могат да бъдат включени, и мерките се определят за всеки случай поотделно, целесъобразно е да се направи така че техническите условия за спешна ваксинация на тези животни да бъдат прецизирани в рамките на една програма, която държавата-членка може да представи на Комисията като допълнителен инструмент за закрила на животните от възприемчивите видове.
- (8) Програмата, която следва да се представи, трябва да включва подробни мерки за използването на ваксинацията, идентификацията и последващия контрол върху тези животни.
- (9) В доклада си от 10 март 1999 г., Научният комитет по здравето и хуманното отношение към животните формулира препоръки относно стратегията за спешна ваксинация против болестта шап, които трябва да бъдат взети под внимание ⁽⁹⁾.
- (10) Прибягването до всякакъв вид ваксинация, дори ограничена за специални категории животни, които търговията не засяга в най-висока степен, може да изложи на риск статута на болестта шап в областта на международната търговия не само за държавата-членка или за частта от нейната територия, където е извършена ваксинацията.
- (11) Преди да вземе решение относно спешната ваксинация, Комисията трябва да гарантира, че мерките, които трябва да бъдат приети, включват най-малкото разпоредбите, предвидени в член 13, параграф 3, от първо до шесто тире, от Директива 85/511/ЕИО.

⁽¹⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.⁽²⁾ ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49.⁽³⁾ ОВ L 315, 26.11.1985 г., стр. 11.⁽⁴⁾ ОВ L 62, 2.3.2001 г., стр. 22.⁽⁵⁾ ОВ L 73, 15.3.2001 г., стр. 38.⁽⁶⁾ ОВ L 82, 22.3.2001 г., стр. 29.⁽⁷⁾ ОВ L 84, 23.3.2001 г., стр. 62.⁽⁸⁾ ОВ L 88, 28.3.2001 г., стр. 21.⁽⁹⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scah/outcome_en.html.

- (12) В Научния комитет и съвместно с Международното бюро по эпизоотиите ще бъде необходимо да се преразгледат настоящите предписания и рисковете, свързани с търговията на ваксинирани животни от зоологическите градини.
- (13) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния ветеринарен комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

По смисъла на настоящото решение се прилагат следните дефиниции: „Видове застрашени от изчезване“ означава животните от следните категории: изчезнали в диво състояние, силно застрашени, застрашени или уязвими, посочени в настоящата червена книга на застрашените видове на МССП (Международен съюз за опазване на природата).

Член 2

1. Държавите-членки осигуряват изискването зоологическите градини или други одобрени и регистрирани съоръжения, отговарящи на точна дефиниция, които приютяват животни от застрашени видове, за които има опасност да бъдат заразени от шап вследствие появата на огнища на шап, да прилагат добрите ветеринарни практики и да вземат всички необходими предпазни мерки, за да се избегне евентуалното въвеждане на вируса на шапа в техните граници. Тези предпазни мерки трябва да включват следните мерки: забрана на всякакво движение на животни от възприемчивите видове към помещенията, настаняване на животните от възприемчивите видове на закрито, уверяване, че закупените от магазините храни и постелки не са заразени, затваряне на помещенията на животните от възприемчивите видове за достъп от посетителите, избягване на контактите с тези животни и даването на храна от посетителите, да се осигури персоналът да не влиза в контакт с възприемчиви животни извън зоологическата градина и да не прониква в защитените зони или в зоните на наблюдение, определени за борбата с шапа, избягване на контактите с възприемчиви животни извън зоологическата градина, установяване на контрол по дезинфекция на входните врати и на входа на всяка сервизна площ и временно затваряне на зоологическата градина или на част от нея. Тези мерки остават в сила, поне докато държавите-членки бъдат сигурни, че рискът от поява на болестта се е върнал на нормалното си равнище.

2. Без да се засяга Директива 85/511/ЕИО на Съвета, и по-специално членове 4, 5 и 9 от нея, държавите-членки могат да решат да прибегнат до спешна ваксинация на животните от възприемчивите към шапа животни, които са от колекции от застрашени от изчезване видове принадлежащи на зоологическите градини, преценени като рискови и намиращи се в радиус от 25 км около шапно огнище, при условията определени в приложението.

Съответната държава-членка може да реши да разпростре ваксинирането, при всеки отделен случай, и върху други животни като животни, принадлежащи към изключително редки породи или които са обект на незаменима и важна изследователска дейност, и преценени като рискови, при същите условия като горепосочените.

3. Преди да започне да осъществява мерките, посочени в параграф 2, държавата-членка представя програма, с цел да информира официално останалите държави-членки и Комисията по-специално за подробностите относно точния адрес и локализацията на колекциите от животни, на които ще бъде направена ваксинацията, която включва общ план за границите, заградените места и парковете за животни със специфичната им идентификация, броят животни, които ще бъдат ваксинирани по видове, заедно с идентичността на всяко от тях и местоположение на плана, типът ваксина, която ще се използва, както и датата на започването и на приключването на ваксинацията, придружени от обстоятелствата, които са мотивирали решението за предприемането на тези мерки.

4. Държавите-членки трябва да направят така че животните да не бъдат предмет нито на търговия, нито на движение между държави-членки и продуктите, получени от тях, да не влизат в хранителната верига.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 11 април 2001 година.

За Комисията

David BYRNE

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Условия за използване на спешната ваксинация в борбата с шапа и неговото ликвидиране в изпълнение на член 13, параграф 3 от Директива 85/511/ЕИО.

1.	Периметър на географската област, в който трябва да бъде направена ваксинацията	<p>Ваксинацията се извършва само при потвърждаване на появата на огнище на шап в радиус от 25 км около зоологическа колекция от животни, включваща видове застрашени от изчезване.</p> <p>Представя се план на помещението, подробно описващ заградените пространства и паркове, в които са приютени животните, подложени на ваксинация, както и относно периметъра на границите и загражденията, както и всички други мерки за контрол. Подробен план на географската локализация на помещението и разстоянието, което ги дели от всички животновъдни ферми, намиращи се в радиус от три километра също трябва да бъде представен.</p>
2.	Вид и възраст на животните, които трябва да бъдат ваксинирани	Всички животни от колекцията, принадлежащи към даден възприемчив вид, независимо от пола, възрастта и периода им на бременност. Трябва да бъде представен списък на всички животни, които трябва да бъдат ваксинирани, с индикация за конкретната им идентичност.
3.	Времетраене на кампанията на ваксинация	Всяка кампания трябва да приключи в рамките на 48 часа.
4.	Специфични предпазвателни мерки за ваксинираните животни и продуктите получени от ваксинирани животни	<p>Мерките, посочени в член 4 от Директива 85/511/ЕИО се прилагат за помещението, в които ваксинацията трябва да бъде извършена в срок от 30 дни, считано от края на последната ваксинация.</p> <p>Ваксинираните животни не са предмет на търговия, нито на движение между държави-членки, но могат да бъдат премествани под официален контрол от една зоологическа колекция в друга с идентичен статут в рамките на една и съща държава-членка.</p> <p>Животинските продукти, получени от тези животни не влизат в хранителната верига.</p>
5.	Специална идентификация и специална регистрация на ваксинираните животни	Ваксинираните животни трябва да могат да бъдат идентифицирани индивидуално и в техните идентификационни документи трябва да има точно обозначение в това отношение. Доколкото е възможно, в момента на ваксинацията трябва да бъде поставена неизтриваема маркировка, указваща, че животните са ваксинирани.
6.	Други пунктове, свързани със спешната ваксинация	
6.1.	Изпълнение на кампанията на ваксинация	<p>Ваксинацията се извършва под наблюдението на официален ветеринар от компетентните органи. Трябва да бъдат приложени необходимите мерки, за да се избегне всякакъв риск от разпространение на вируса. Евантуалните остатъчни количества ваксина се връщат обратно до мястото на разпространение на ваксините, придружени от документ, посочващ броя на ваксинираните животни и броя на използваните дози.</p> <p>Доколкото е възможно, трябва да бъде взета кръвна проба преди и поне трийсет дни след ваксинацията, за целите на серологичния контрол на болестта шап. Регистърът с резултатите от тестовете трябва да се съхранява минимум десет години.</p>
6.2.	Ваксината, която ще се използва	Инактивираната ваксина, която трябва да се използва, е правилно формулирана и ефикасна спрямо наличния вид вирус. Тази ваксина се използва съгласно инструкциите на производителя и/или на ветеринарните органи.
6.3.	Информация на Комисията за прилагане на настоящата програма	Подробен доклад за изпълнението на програмата, съдържащ резултатите от направените тестове се представя на Комисията и на държавите-членки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет.